

GOIGS A LA
BEATA JOANA JUGAN
FUNDADORA DE LES GERMANETES
DELS POBRES

Per la via més estreta
de l'amor sacrificat,
sou dels pobres germaneta,
viu model de caritat.

Llar humil i marinera
a Bretanya us acollí,
i la mare amb fe sincera
cap a Déu vos dirigí:
sols Ell fou, de joveneta,
l'únic vostre enamorat.
Sou dels pobres germaneta,
viu model de caritat.

Començàreu d'infermera
a vetlar el germà sofrent:
i pregant, amb vida austera,
preparau l'obra vinent:
Déu mateix fixà la meta
del futur apostolat.
Sou dels pobres germaneta,
viu model de caritat.

Dues velles a ca vostra
són l'arrel i la llavor
de la tasca que demostra
que teniu zel fundador:

i li deis «petita obreta»
per servir l'abandonat:
sou dels pobres germaneta,
viu model de caritat.

Els vots feis de bona gana
per donar-vos tota a Déu:
mudau el nom de Joana,
Sor Maria de la Creu:
tota sou de la Mareta
i del Crist Crucificat.
Sou dels pobres germaneta,
viu model de caritat.

Contemplau amb senzillesa
l'arbre fort com va creixent:
sols teniu la gran riquesa
del Déu, Pare Provident:
i viviu amagadeta
en felicitat humilitat.
Sou dels pobres germaneta,
viu model de caritat.

Dels pobres serva i captaire,
trescau passant el roser:
cada rosa duu la flaire
de l'amor pur i sincer:

i a la fi, santa velleta,
vos cridà al cel l'Estimat.
Sou dels pobres germaneta,
viu model de caritat.

Fa cent anys que aquí arribaren
vostres filles amb delit,
i els pobres vells hostatjaren
amb el zel de l'Esperit.
Tot Mallorca veu la neta
llum ardent de germanat.
Sou dels pobres germaneta,
viu model de caritat.

A les qui segueixen l'obra
del cor vostre maternal,
donau-los l'amor al pobre,
servir Crist en ells com cal:
a tots dau-nos la discreta
lliçó de fraternitat:
sou dels pobres germaneta,
viu model de caritat.

Del gran Rei seis a la dreta,
coronada de bondat:
sou dels pobres germaneta,
viu model de caritat.

LLETRA: Mn. Pere Llabrés i Martorell.

MÚSICA: P. Francesc Batle i Pons, T.O.R.

DIBUIX: Antoni Batllori i Jofré.

V/. Dedicau-li cants pels fruits del seu treball.

R/. Que la seva obra l'elogiï davant el poble.

PREGUEM

Senyor i Déu nostre, que sou la glòria dels sants i l'honor dels més petits, vós inspiràreu a la benaventurada Joana Jugan servir-vos en una vida humil i amagada, consagrada als pobres vellets. Concediu-nos, per les seves pregàries, avançar per la via estreta, en la caritat fraterna, per aconseguir la felicitat de viure a ca vostra per tota l'eternitat. Per Crist Senyor nostre.

Per la vi-a més es-tre-ta de l'a-mor sa-cri-fi-cat-

-, SOU DELS PO-BRES GER-MA-NE - TA , VIU MO-DEL DE CA - RI-

TAT, VIU MO-DEL DE CA - RI- TAT.

Llar hu-mil i ma-ri - ne - ra a Bre-ta-nya us a - collí, i la

ma-re amb fe sin-ce - ra cap a Déu vos di - ri - gí: sols ell

fou, de jo-ve - ne - ta , l'ú- nic vos-tre e - na - mo - rat . SOU DELS...

NOTA HISTÒRICA

Joana Jugan va néixer dia 25 d'octubre de 1792 a Cancale, a la Bretanya, filla d'un mariner, Josep, i de Maria Horel. El mateix dia va renéixer com a filla de Déu per les aigües baptismals. La seva infantesa va ser marcada pels sagraments de la societat francesa del seu temps i per la pietat que li va infondre sa mare. El 1816, després d'una Missió predicada a Cancale, fa el propòsit fermíssim de consagrar-se totalment al Senyor. L'any següent comença a treballar a l'hospital de Rosais, però, amb la salut malmesa, el 1823 se n'ha d'anar a viure amb la senyoreta Lecoq, a Saint-Servan, on inicia la seva tasca a favor dels miserables, tan nombrosos a la ciutat.

Per l'hivern de 1839 vivia a un porxo d'una pobra casa de Saint-Servan i allà rep les dues primeres velletes, una cega i una coixa, que estan al carrer, a qui dona hostatge amb cor maternal. Són el fonament de la «petita obra» que Joana Jugan fundarà i que s'anirà estenent: ajudada pels Germans Hospitalaris de Sant Joan de Déu, es va formant la Congregació de Germanetes dels Pobres. Al nou asil de la Casa de la Creu, Joana Jugan pronuncia els seus primers vots i adopta el nom de Sor Maria de la Creu el 1844. Ella és l'ànima de les noves fundacions i per això rep el premi Montyon, que li concedeix l'Acadèmia Francesa dia 11 de desembre de 1845, si bé resta humilment apartada de la direcció de la Congregació que ella vertaderament havia fundat, i es dedica a captar pertot arreu per als seus pobres vellets. El 1852 el bisbe de Rennes aprova l'Institut, aprovació que ratificaran Pius IX el 1854 i Lleó XIII el 1879.

Mentre l'obra d'extrema caritat de Joana Jugan s'estén per tota França i en traspassa les fronteres, ella roman a la nova Casa Mare de La Tour Saint-Joseph, en el silenci humil, enrevoltada de les novícies a qui transmet la viva ensenyança de la tasca que ella, només fiada del Pare Provident, de Maria Immaculada i de Sant Josep, va iniciar. Morí santament dia 29 d'agost de 1879. El papa Joan Pau II la declarà «venerable» el 1979 i l'ha beatificada a Sant Pere del Vaticà dia 3 d'octubre de 1982.

L'any 1877 les Germanetes obrien al carrer Zgranada de Ciutat de Mallorca la seva primera casa, hostatjant la primera velleta; pel gener d'aquell any ja tenien 8 acollits. Els ajudà en la fundació el canonge Miquel Peña, el bisbe Mateu Jaume, el P. Francesc Molina, de l'Oratori. Per l'agost, la residència, que ja acollia 80 vells, es traslladà al carrer Fortuny, i el 7 de juny de l'any següent les Germanetes trobaren una casa més ampla al carrer Salas. El 1936 fou inaugurat l'edifici actual a la vora del camí de Jesús, que actualment acull, amb el mateix esperit de la benaventurada Fundadora, 120 vells.

Pere Llabrés i Martorell, Pvre.